

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË (AKP) AGJENCISE KOSOVARE TR PRONAVE
ŽALBENO VEĆE (KAI) KOSOVSKE AGENCIJE ZA IMOVINU**

GSK-KPA-A-110/2014

Priština,
19. oktobar 2016.

U postupku:

N. D. u ime svoga brata M. D.

žalilac

protiv:

A. G.

tuženi

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/231/2014 od 13. marta 2014. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA25072), nakon zasedanja održanog dana 19. oktobra 2016, donosi sledeće:

PRESUDA

Odbacuje se kao neprihvatljiva žalba koju je izjavio M. D. preko N. D. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/R/231/2014 od 13. marta 2014, u delu koji se tiče zahteva br. KPA25072.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 14. februara 2007, M. M. D. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) je podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), tražeći potvrđivanje vlasničkog prava nad podrumom/stanom površine 70 m² koji se nalazi u naselju Braće Aksić, drugi blok, Priština (u daljem tekstu: predmetna imovina). Naveo je da je predmetnu imovinu adaptirao iz podruma koji je korišćen kao zajednička prostorija svih stanara u zgradi i da ga je, uz njihovu saglasnost, pretvorio u stan.
2. U prilog svom zahtevu, podneo je KAI sledeće dokumente:
 - ugovor o korišćenju br. 1194/44 od 17. juna 1993, overen pod brojem 4403/93, zaključen između Javnog stambenog preduzeća Priština i M. D.(otac podnosioca zahteva) koji se navodi kao domar zadužen za određene delove zgrade u vezi sa korišćenjem stana br. 8, ulaz IV, Aktaš 3, blok II površine 33.09 m²;
 - rešenje 110 br. 464-08-12339/93 od 5. maja 1993, koje se odnosi na dozvolu da se privatizuje drugi stan;
 - rukom iscrtana mapa na kojoj se vidi lokacija predmetne imovine.
3. Dana 24. aprila 2008, KAI je postavila obaveštenje o zahtevu u vidu obaveštenja na predmetnoj imovini. Iz obaveštenja o predmetnoj imovini se vidi da je podrum adaptiran u stambeni prostor, a u vreme posete ga je bio zauzeo A.G. (tuženi).
4. On je bio prisutan prilikom postavljanja obaveštenja i potpisao je obaveštenje o učešću i tvrdio je da ima zakonsko pravo nad predmetnom imovinom.
5. U prilog svojim navodima, tuženi je podneo sledeće:
 - datiran ugovor o prodaji zaključen između lica po imenu A. C. i T. G., kćerka tuženog. Ugovor nije overen na sudu.
 - Fotokopiju lične karte sa nečitkim datumom i brojem.

6. Dana 13. marta 2014, KIZK je u svojoj odluci KPCC/D/R/2231/2014 odbila zahtev navodeći (stav 47) da podnosilac zahteva nije dokazao da ima neko imovinsko pravo nad predmetnom imovinom i da Izvršni sekretarijat KAI nije mogao po službenoj dužnosti da pribavi ni jedan dokaz u korist navoda podnosioca zahteva.
7. Odluka KIZK je uručena podnosiocu zahteva dana 15. maja 2014, a dana 2. juna 2014. je N. D., brat podnosioca zahteva (u daljem tekstu: žalilac) izjavio žalbu na odluku Komisije.
8. Tuženi je primio žalbu i dao odgovor dana 25. juna 2014.
9. Dana 15. juna 2016, Vrhovni sud je naložio žalioocu da dostavi dokaze koje može da podnese u ime svoga brata i da odgovori na navode tuženog iz njegovog odgovora, što on nije učinio.

Navodi strana u postupku

10. Žalilac navodi da je to bila imovina njegovog brata, da su raseljeni u Kruševac, Srbija i da je imovina zauzeta i da ne mogu da je koriste. Uz žalbu je dostavio samo fotokopiju lične karte.
11. Tuženi je osporio navode žaliooca navodeći da žalba ne ispunjava predviđene uslove i da je nejasna, ističući da on nema svojstvo strane u postupku. Predložio je da se žalba odbaci i da se potvrdi odluka KIZK.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

12. Sud je primetio da je žalbu podneo žalilac u ime svog brata, ali bez važećeg punomoćja. Žalba je neprihvatljiva iz toga razloga.
13. Sud smatra da je žalba neprihvatljiva po osnovu člana 186.3 Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (Službeni glasnik Republike Kosovo br. 38/2008) (u daljem tekstu: ZPP) koji predviđa sledeće: „Žalba nije prihvatljiva ukoliko ju je podnelo lice koje nije ovlašćeno za njeno podnošenje“....
14. Takođe, po osnovu člana 5 Administrativnog uputstva br. 2007/05 o primeni Uredbe UNMIK-a UNMIK/REG/2006/50 o rešavanju zahteva u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, podnosilac

zahteva ne ispunjava uslove. Podnosilac zahteva nema ni svojstvo strane u postupku ni punomoćje da zastupa nosioca imovinskog prava, odnosno svoga brata. On nije član porodičnog domaćinstva i po osnovu člana 1, stav 12 uputstva: „*Član porodičnog domaćinstva*” je bračni drug, deca (rođena u ili van bračne zajednice ili usvojena) i ostale osobe koje je nosilac imovinskog prava dužan da izdržava u skladu sa važećim zakonom, ili osobe koje su dužne da izdržavaju nosioca imovinskog prava u skladu sa važećim zakonom...“.

15. Shodno tome, usled nedostatka važećeg punomoćja, sud nije mogao da pronađe ni jedan razlog po kome bi žalilac imao pravo na žalbu kao zainteresovana strana u postupku ili kao zastupnik podnosioca zahteva.
16. S obzirom da je žalba neprihvatljiva, sud se nije bavio meritumom, već je utvrdio da je odluka Komisije doneta u skladu sa procesnim i materijalnim pravom.
17. Shodno gore navedenom i shodno članu 13.3 b Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03 /L-079, sud je odlučio kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

18. Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i ne može da bude osporena putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Beshir Islami, sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a